

# VZPOMĀNKY NA VĀNOCE - V.

ĀĀtřetk, 10 prosinec 2009

Byly jsme ĀtyĀmi holky, na&scaron;i a babiĀka s dĀdou. TakĀ ke &scaron;tĀdroveĀernĀ veĀeĀmi jsme se schĀzeli v&scaron;ichni, to se z pĀdy snesl takovĀ velkĀ rozklĀdacĀ stĀl, na nĀj se postavila svĀce hromniĀka ve stĀĀbnĀm pamĀteĀnĀm svĀcnu, kterĀ jsme celĀ dopoledne &scaron;Ārovaly sidolem, aby se leskl, na stole nechybĀla bible (to aby nĀm zĀstala vĀra), celĀ bochnĀk chleba (aby nĀs nepotkal hladomor) a svazek klĀĀ (to aby nĀs nevykradli).

Na stole dama&scaron;kovĀ ubrus, kterĀ se prostĀl jenom ke &scaron;tĀdroveĀernĀ veĀeĀmi. PochĀzĀm ze Slezska k veĀeĀmi byla hrachovĀ polĀvka, zelĀ s masem (nĀco jako segedĀn bez papriky) a jako tĀetĀ chod kapĀĀ se salĀtem. PĀ veĀeĀmi se zpĀvaly Āalmy z kancionĀlu a nakonec &bdquo;TichĀ noc, svatĀ noc". RozdĀlily se ĀtyĀmi oĀmechy kaĀ je hned rozlouskl, to abychom vĀdĀli, jak se kaĀdĀmu z nĀs bude daĀt v kaĀdĀm ĀvtřetĀ dal&scaron;Āho roku, pak jsi dostali jablĀko, kterĀ jsme si rozkrojili, jestli je tam hvĀzdiĀka nebo kĀĀek. Oloupaly se velice vzĀcnĀ pomeranĀe - v&scaron;echny pozĀstatky oĀmechĀ, jablek a pomeranĀĀ zĀstaly na stole a &scaron;lo se ke stromeĀku - rozdĀvat dĀrky. Teprve rĀno se mylo nĀdobĀ od veĀeĀme a ubrus ze zbytkama se stĀhl ze stolu a &scaron;lo se je vytĀepat na zahradu. ZĀejmĀ, aby i zahrada dostala svoje. ZapomnĀla jsem dodat, Ā je&scaron;tĀ pĀmed veĀeĀmi na&scaron;i, i dobrĀtky i obyvatelĀ chlĀva. TakovĀhle vĀnoce jsem mĀla v sobĀ a takovĀ jsem hodlala dodrĀovat i ve svĀ novĀ rodinĀ.

JenĀ jsme jezdili celĀ lĀta v zĀpadnĀch ĀechĀch na vĀnoce k manĀelovo rodiĀĀm, kde se schĀzela celĀ jejich rodina a uĀ to bylo jinĀ; nejmĀ doĀĀrlo, Ā hned po veĀeĀmi se &scaron;lo umĀvat nĀdobĀ, dĀlat chlebiĀky a teprve stromeĀku rozdĀvat dĀrky. TakĀ kdyĀ po letech zemĀela tchĀnĀ, odmĀtla jsem na vĀnoce jet k manĀelovo sestĀme jsem svoje pojetĀ. ManĀel v podstatĀ souhlasil, ale mĀl podmĀnku, Ā tudĀĀ musĀm pĀct cukrovĀ - coĀ jsem do tĀ doby protoĀ kromĀ nĀj to nikdo nekonzumoval. A tak jsem napekla - nejmĀ u nĀs letĀly kaĀenky - to byly lineckĀ koleĀka tĀ velikostĀ, prvĀ vrstva se slepila marmelĀdou, druhĀ dortovĀm krĀmem a nahoru se udĀlal bobek z krĀmu a zabodl se do nĀj oĀ&scaron;ek ke&scaron;u (takovĀ malĀ pyramidka). Nedalo se to dĀlat moc dopĀmedu, takĀ se slepovalo vĀdy pĀmed tĀm, neĀ to &scaron;lo na stĀl. A tak jsem si naslepovala na celĀ plech kaĀenky, nechala na stole a &scaron;la se dĀvat na televizi. JenĀ - kdyĀ skonĀila pohĀdka a osazenstvo se chtĀlo do kaĀenek pustit - plech zel prĀzdnou a pes se nemohl vy&scaron;krĀbat na gauĀ... PotĀ, co se dcera vdala a povĀl dĀtko, jsem zaĀala uĀ rozvedenĀ jezdit z Prahy na vĀnoce k nim. Nejlep&scaron;i zĀĀitek mĀm, kdyĀ vnuĀce byly tak tĀmi roky, mladĀ tehdy oba pracovali v NĀmecku a tak dopoledne na &scaron;tĀdrĀ den vydali do NĀmec pro nĀco, uĀ nevĀm co to bylo, a nĀs dvĀ nechaly doma s tĀm, Ā se obĀdĀ vrĀtĀ. JenĀ, ono uĀ odpoledne bylo tĀeba obalit a usmaĀit ryby, udĀlat salĀt a nikde nikdo. Tak jsme se do to s vnuĀkou pustily. KlidnĀ jsem ji mohla taky usmaĀit, vypadala jako ti kapĀĀici - byla opravdu zdatnou pomocnicĀ. Nakonec k veĀeru, kdyĀ uĀ jsme mĀly v&scaron;echno hotovĀ, se rodiĀovĀ pĀihasili. Tak jsem umyla a obĀkla dĀtku, popadla ps vĀdaly jsme se na prochĀzku, aby rodiĀe v klidu ozdobili stromeĀek a uloĀili dĀrky. VrĀtily jsme se dost pozdĀ, to uĀ nĀ kde vyhlĀeli z oken JeĀĀka, a my je&scaron;tĀ venku. KdyĀ jsme pĀi&scaron;ly domĀ, bylo prostĀ v&scaron;echno uchystĀno ke &scaron;tĀdroveĀernĀ veĀeĀmi a tak jsme zasedli a neĀ jsme se nadĀli, vrhla se vnuĀka na polĀvku jak divĀ - a dĀtku, kterĀ se muselo do jĀdla spĀ&scaron;nutit, jedlo najednou jak o zĀvod. Se salĀtem a rybou to bylo stejnĀ, nestaĀili jsme rybu obĀrat, jak to do sebe rvala. Dcera na mĀ koukala jak vyjevenĀ, co jsem to s holkou udĀlala? No, nakonec jsme zjistili, Ā to dĀtku celĀ den sice vaĀilo s babiĀkou, ale bohuĀel, nedostalo nic k jĀdlu... Tak moje nezapomenutelnĀ vĀnoĀnĀ zĀĀitky. Jo a dĀrek k vĀnocĀm, ten nejlep&scaron;i a nejradostnĀj&scaron;i, jsem dostala 22. prosince 1992; to jsem si &scaron;la pĀevzĀt dekret na garsonku v Praze, do tĀ doby jsem od zĀĀmi 89 bydlela na ubytovnĀ v BohnicĀch. KlidnĀ, &scaron;ĀstnĀ a spokojenĀ VĀnoce vĀm v&scaron;empĀje Zdena